

25 Israël de dienaar van JHWH in ZIJN land **Leviticus 25**

In Leviticus 25 beschrijft Mozes op welke voorwaarden en bepalingen de Israëlieten het fysieke land Israël als hun eigendom mogen beschouwen. In tegenstelling tot de andere volkeren van de wereld die hun landen als bezit gekregen hebben (Deuteronomium 32:8), zijn de Israëlieten slechts huurders van het land; de landheer en eigenaar is en blijft JHWH zélf. Onder Zijn voorwaarden mag Israël in het land verblijven. Bij JHWH is zo sprake van tijdsheiliging en plaatsheiliging! Zou je zelf al kunnen bedenken wat het meest centrale vers is en zie je dat bepaalde verzen qua inhoud zich herhalen, aanvullen of met elkaar in contrast staan?

Het chiasme is als volgt:

A (v1-7) Het land dient JHWH letterlijk als een dienaar en heeft recht op de sabbatsrust.

B (v8-17) Op de Grote Verzoendag van het 49ste jaar wordt het (50ste) Jubeljaar uitgeroepen.

C (v18-22) Gehoorzaamheid leid tot veiligheid in het land, en genoeg te eten in het sabbatsjaar.

Centrale as(v23) Het land mag niet voor altijd verkocht worden, want het land behoort JHWH toe; Israël is vreemdeling en bijwoner bij JHWH

C (v24-34) Veiligstellen van grond bezit; de Levieten behouden hun grond en steden voor altijd.

B (v35-54) Hertel van de positie van een volksgenoot in het Jubeljaar.

A (v55) Het volk Israël is de dienaar van JHWH, bevrijd uit Egypte.

Vergelijk A met A, B met B enz. Zie je de aanvullende overeenkomsten of contrasten tussen de verschillende niveaus? Hieronder kun jij je bevindingen checken.

Niveau A: Zowel het grondgebied Israël als het volk Israël zijn dienaar van JHWH en beiden moeten de sabbat eerbiedigen. Elk jaar moet de aarde werken om ons voedsel te produceren daardoor mist de aarde elk jaar 52 sabbatten, aangezien een jaar 52 weken heeft. 52 X 6 jaren zijn 312 gemiste sabbatsdagen. De 52 dagen van het sabbatsjaar na die 6 jaren daarbij opgeteld maakt 312+52 = 364 gemiste sabbatsdagen dagen die gecompenseerd worden in 1 zonnejaar. Tijdens een sabbatsjaar krijgt de aarde zo de rust die het in de afgelopen 6 jaren heeft gemist. Dit laat zien dat de aarde zélf dus ook elke sabbat rust verdient, net als de mens. Maar omdat de aarde niet zomaar kan stoppen met werken komt die rust later in een aanéén gesloten periode. Dat is bijzonder! Dit geldt in de 1ste plaats voor het fysieke land Israël maar ik kan me zo voorstellen dat de gehele schepping er goed aan zou doen 'deze rust in te gaan'. Israël is slechts de eersteling, met de bedoeling van: goed Tora-voorbeeld- doet goed volgen! Dat zal waarschijnlijk pas gaan functioneren in het Messiaanse Vrederijk.

Niveau B: Elk 7de jaar brengt een jaar van sabbatsrust voor het land. De periode van 6+1 jaar heet een shemitah. *Shemitah = kwijtschelding*. Nadat een shemitah-cyclus van 7 jaren 7x is volbracht is het 50ste jaar nog een trap hoger in rust, terugbetaling en vrijkopen: het jubeljaar! In het Hebreeuws: H3104 yobel- (van ramshoorn, er wordt immers op de sjofar geblazen met yom kippoer om het jubeljaar in te luiden).

Niveau C: 2 voorwaarden bepalen of het volk Israël in het land mag en kan blijven: het nakomen van de geboden in het algemeen maar zeker het gebod dat bepaalt dat de Levieten hun land en steden behouden. De Levieten moeten namelijk hun nationale plicht vervullen om het volk te vertegenwoordigen bij JHWH. Daarvoor hebben ze stabiliteit nodig om hun ambt zorgvuldig te kunnen uitvoeren. Dat vergroot vervolgens de kans dat ook het volk de instructies van de priesters navolgt en zo zal ook het volk zelf veilig kunnen wonen in het land. In **vers 18** staat in het Hebreeuws:

yashab (wonen) betach (veilig) erets (land). Dít is de bedoelde vorm van veilig verblijf volgens de verbondsafspraken! De zelfde termen vind je terug in **Deuteronomium 12: 10 en Ezechiël 38:8** Het mag duidelijk zijn dat de bewoners van huidige staat Israël, slechts veilig door het IDF en steun van Amerika, in het geheel nog *niet* in vrede leeft in het land. Dit roept de oprechte vraag op, zonder anti-semitische motieven, in hoeverre de huidige zionistische staat Israël Bijbels-rechtmatig het land mag bewonen?

Dit gezegd hebbende, brengt dat ons bij de **Centrale as**: Het land Israël is uniek in de wereld. Niemand kan het bezitten en het mag alleen bewoond worden door het volk Israël. In één adem moeten we het dan hebben over de juiste definitie van 'het volk Israël'. Dat zijn de geheiligden IN Messias, die vanuit de door Jesjoea bewerkte verlossing wandelen in Torah. Gehoorzaam aan de geboden vanuit verlossing IN Messias voldoet aan de voorwaarde om veilig in het land te mogen wonen: *yashab betach erets!*

Profetische lessen & verbintenis met de profeten en het vernieuwde verbond

Welke profetische lessen zou dit hoofdstuk van de Torah, in het bijzonder de centrale as, aan ons mee willen geven voor het laatst der dagen? Want we moeten begrijpen dat de verhalen van de Torah meer te maken hebben met de toekomst dan het verleden volgens Psalm 40:8,9 en Jesaja 46:8-10. Ook Hebreëën 3:5 is duidelijk: En Mozes is wel trouw geweest in heel Zijn huis, maar als dienaar, om te getuigen van wat later gesproken zou worden..

Jesjoea zélf bevestigt dit principe na zijn opstanding aan de Emmaüsgangers in Lucas 24:27.

*Even later zegt Jesjoea het zelfde tegen de elf discipelen in vers 44: En Hij zei tegen hen: **Dit zijn de woorden die Ik tot u sprak toen Ik nog bij u was, dat alles vervuld moest worden wat over Mij geschreven staat in de Wet van Mozes en in de Profeten en in de Psalmen.** Vers 45 vervolgt: Toen opende Hij hun verstand zodat zij de Schriften begrepen. Ook in Johannes 5:45-47 wijst Jesjoea duidelijk op Mozes die over hem schreef tegenover de Schriftgeleerden: Denk niet dat Ik u zal aanklagen bij de Vader; die u aanklaagt, is Mozes, op wie u uw hoop gevestigd hebt. Want als u Mozes geloofde, zou u Mij geloven; **want hij heeft over Mij geschreven.** Maar als u zijn Schriften niet gelooft, hoe zult u Mijn woorden geloven? In Johannes 1:46 roept discipel Filippus enthousiast uit: *'wij hebben hem gevonden over wie Mozes in de wet geschreven heeft, en ook de profeten, namelijk Jesjoea, de zoon van Jozef, uit Nazareth.**

Mogen ook onze ogen geopend worden voor de Torah en de woorden van Jesjoea als we nog wat *Schriftplaatsen langs gaan!*

Het eerbiedigen van Torah en zorg voor de Levieten zijn nog steeds voorwaarden om in het land te mogen verblijven.

Uit **Ezechiël** bijvoorbeeld hst **44:24** zou je kunnen opmaken dat er wel degelijk nog weer een fysieke tempel zal worden herbouwd van waaruit de sabbatsheiliging zal worden hersteld.

Het huis van Juda (inclusief de stam Levi) faalde bijvoorbeeld in het houden van de sabbat en ging om die reden in ballingschap in 596vC. Het land haalde vervolgens de sabbatsrust in gedurende de ballingschap: **2 Kronieken 36:17-21**.

Niet alleen het huis van Juda werd in ballingschap weggevoerd (naar Babel). Al eerder werd het huis van Israël in ballingschap weggevoerd uit het land naar Assyrië vanwege ongehoorzaamheid.

Nog steeds zijn beide huizen in ballingschap naar de uiteinden der wereld.

In **Handelingen 1:6,7** vragen de discipelen of Jesjoea 'in deze tijd' het Koninkrijk weer zal herstellen voor Israël. Jesjoea laat een antwoord in het midden en verwijst naar de Vader die daar over zal

beslissen.

Let op dat Jesjoea geen antwoord gaf op de vraag *wanneer* het land zou worden hersteld met daarin de rechtmatige bewoners, maar hij beschreef de *gebeurtenissen in de aanloop tot* het herstel:

Mattheüs 24:27-44;

Ook sprak Jesjoea in die rede geheel in lijn met Leviticus 25 over verblijf van Israël in het land als slaven/dienaren en geen eigenaren- de Landman zélf is eigenaar: JHWH: **vers 45-50**

Jesjoea is voor ons het zondeloze goede voorbeeld om na te volgen in dienstbaarheid die ook van ons wordt verwacht: **Johannes 12:26**

In de parabellen van Jesjoea gaat het heel vaak over het land! > *zaaiers, werkers in de wijngaard, zaad in de aarde, oogst, kaf enz.*. En dit altijd in relatie tot de mens en de vrucht die hij draagt. Een land zonder de mens er in is 'woest'-Zie ook Leviticus 26:34.35

Het volk van JHWH is nog steeds als vreemdeling in ballingschap: **1 Petrus 2:11** Het geheiligde deel van de 2 huizen van Israël is zo in afwachting op terug keer van uit de hele wereld naar het beloofde land middels een tweede grotere exodus: **Jesaja 11:11,12 en16; Jeremia 30:1-4**

Een Jubeljaar staat voor vrijlating zonder enige beperking; het land is 'vrij' want het wordt niet bewerkt; slaven komen vrij en men wordt van schulden vrijgesproken; **Jeremia 34:17** spreekt van een bevrijding die 'de verkeerde kant op valt'. Jesjoea zal de ultieme goél, Losser, van het land worden- zie het boek **Ruth**

Er zijn heel veel aannames hoé de sabbats jaren en jubeljaren moeten worden ingepast in de door ons gebruikte jaartelling. Zo zijn er leraars die het jaar 1996 duiden als een jubeljaar, tevens het 1ste jaar van de volgende sabbatsjaar cyclussen die moeten resulteren in een volgend jubeljaar in 2045. Anderen zeggen echter dat 2017 een jubeljaar is geweest. Dit zijn al 2 aannames, met daar achter heel plausible historische uitleg, maar kijk hoe de meningen uiteen lopen! Ik waag me er niet aan en denk dat we moeten wachten op de Messias die het ultieme jubeljaar waarschijnlijk zal vervullen bij zijn wederkomst! We kunnen daar in iedergeval profetisch over lezen in **Jesaja 61** en ons verheugen!